

Beköszöntő

Az elmúlt években a konferenciánkon, s azon kívül is többször elmondtuk, hogy a fekvőbeteg ellátás reformja, működésének racionalizálása, valamint az alapellátás megerősítése, és a kollégák számára vonzóbbá tétele érdekében nagyobb szerepet kell kapnia a járóbeteg szakellátásnak, hiszen ez az az ellátási szint, amely terheket tud levenni a fekvőbeteg ellátás válláról. Mindezek ellenére eddig a nagyobb figyelmet kapó, a politika számára is nagyobb súllyal megjelenő, s alulfinanszírozottságuk okán egyre nagyobb problémákkal küzdő kórházak konszolidációja, és az egyre növekvő orvoshiánnyal küzdő alapellátás kapott támogatást, plusz forrást, fejlesztést.

Most úgy tűnik, hogy az új minisztériumi vezetés meghallotta javaslatunkat, s nem csak szavakban, de tettekben is képviseli a költséghatékonyabb, definitív egynapos és járóbeteg szakellátás egyre nagyobb szerepét, melyet az is jelzett, hogy a 2015. év végi „kasszasöprést”, 4,7 milliárd forintot a járóbeteg ellátási teljesítmény szerint osztottak szét az intézmények között. Így 2 év kimaradás után a szakrendelők ismét részesedtek a kassa maradványából (amely egyébként részben éppen a járó kasszából származott). Az indoklásban is megjelent, hogy ösztönözni szükséges, hogy a fekvő intézmények is preferálják a minél több beteg egynapos, illetve járóbeteg formában történő ellátását, valamint a lakóhelyhez közeli ellátást. Ez nagyon fontos üzenet az ellátórendszernek.

Talán az is közrejátszott javaslatunk elfogadásában, hogy a Magyar Járóbeteg Szakellátási Szövetség is kereste a konkrét, vitathatatlan adatok megszerzése érdekében a szakrendelőket és az ott megforduló betegeinket, megkérdezve a működési adataikról, a várólistákról, az ellátásról és elvárásaikról, s arról, hogy mi a fontos az ellátás során nekik, s mit várnának el az egészségügytől, az önkormányzatoktól, a szakmapolitikától.

A felmérésben az ország minden részéről több mint 50 járóbeteg szakellátó intézet és közel 8500 beteg vett részt. A válaszoló betegek szerint a járóbeteg szakellátás az esetek nagy százalékában teljes körű ellátást tud nyújtani, az érintett lakóhelyéhez közel, s a megkérdezettek 95 százalékának fontos volt, hogy lehetőleg járóbetegként vizsgálják ki, és ne kelljen kórházba befeküdniük.

Ugyanakkor bebizonyosodott, hogy az önálló szakrendelőkben működő egynapos sebészeti ellátások a betegbiztonság szempontjából nem kockázatosabbak, mint a „nagyműtétek” előtt vagy után kórházban végzett beavatkozások, s igazolódott, hogy a járóbeteg intézményekben működő egynapos sebészeti ellátások körében nagyon kevés komplikáció, fertőzés, szövődmény alakult ki. Továbbra is úgy gondoljuk, hogy a kórházak túlterhelődnek a jól működő járóbeteg szakellátás nélkül, s hogy a járóbeteg szakellátás hatékonyan tudja támogatni az alapellátást. Szinte az összes megkérdezett egyértelműen fontosnak tartotta gyógyulása szempontjából, hogy a házi orvos és szakrendelés orvosai eredményesen működjenek együtt.

A fenti és más egyéb kérdések merülnek majd fel éves konferenciánkon, s talán az is elhangzik szakmapolitikusainktól, mint kimondott cél, hogy a betegeket a fekvőbeteg ellátás helyett a járóbetegként és egynapos ellátásokban lássuk el. Megtörténnek-e azok az intézkedések és a finanszírozás rendezése, ami ahhoz szükséges, hogy ne érezzük úgy, hogy „két tűz között” vannak ismét a szakrendelők? Miközben a feladatok nőnek, a TVK-t csökkentik, s a járóbeteg ellátók újra a fekvőbeteg- és az alapellátás között, valódi fejlesztés és lehetőség nélkül maradnak. Mindezekről neves külföldi és magyar előadókat, politikusokat, szakembereket hallgathatnak meg az érdeklődők, akiket szeretettel várunk.

Dr. Lehoczky Péter Gábor
Medicina 2000 Poliklinikai és Járóbeteg Szakellátási Szövetség
elnök